Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26380
Copyright: Admont, Benediktinerstift

australi quã pulso aquilone uerus austr̃ pflauerat. ⁊ egressus fuerat ad meditan
dum in agro inclinata iam die. Cũq; leuasset oculos uid̃ reb̃ pecul uenientem
Que ⁊ specto ÿsaac descendit mox de camelo ⁊ opuit uultũ suũ pallio. Quum mox
introduxit eã in tabnaculũ quod fuerat d̃s ⁊ non homo sare matris suę. i. sÿ
nagoge ⁊ accepit eã. u. ⁊ in tantũ dilexit. ut dolorẽ qui ex mortis accidebat
i. sÿnag̃ amore reb̃. i. ecclie tẽperet. S; ne mite excidat de iuramento quod
puer sup femore abrahe fecit paucis dissãmus. Jurat d̃s p semetipsũ iurat pfi
lũ. ut ibi. p me met ipsũ iurauu dicit d̃s. pfiliũ. ut ibi ponã. a. m. in nubibus
c. ⁊ i. pdexterã mea. Arcus in nubibus filius in pphetis. Extendit arcũ suũ ⁊ pa
rauit eũ ⁊ in eo. p. uasa mortis ⁊ uitę. sag̃. s. a. effecit. Quid ẽ iuratio pphetici
ubi n̄ pmissio ⁊ testificatio quedã futurę beatitudinis exparte pfilium. Vnde
dd. Jurau ⁊ statui. c. i. uist̃ tuę. Et ite. Vsq; in senũ ne dereliquas me donec
annuntiẽ brachiũ. t. g. o. q. u. ẽ. Et ÿsaias. Da mercede dñe. s. t. ut pphę. t.
f. inu. ¶ Post hec inquit sẽptura ascendit ÿsaac ad puteũ iuramti ⁊ appa
ruit illi d̃s ⁊ benedixit eũ. Jurauit dñs ⁊ n̄ p. eũ. tues. s. ine. Et edificauit
ibi ÿsaac altare ⁊ fixit ibi tabnaculũ suũ. Fodeẽt aũt ibi pueri. ÿsaac. i. apli
puteũ ⁊ inuenerẽt aquã uiuã ⁊ uocauit eũ amplitudo dicens. Quia nũc dilata
uit nos dñs ⁊ auxit nos sup̃ terã. Et fluminis impetus. l. c. di. Tunc abimelech
qui dudũ honorauerat abrahã uenit cũ amicis suis ochozat scilicet qui ge
ner ei fuit ⁊ phicol. qui dux exercitus eius fuit. Intẽtat abimelech pat̃ ms
rex. ochozhat tenens. phicol os omnium. Venit inquit degetaris ad ÿsaac ⁊ dic
ei ÿsaac. Quid uenisti ad me? Vos enĩ odistis me ⁊ eiecistis a uobis. At illi re
sponderũt. Videntes inquiunt uidim̃. quia dñs ẽ tecũ ⁊ dixim̃ fiat pax &
iuratio inter nos ⁊ ne facias nobis malũ. Abimelech iste ut uideo n̄ semp pacẽ
cũ ÿ. s; aliq̃ndo dissidet aliq̃ pacẽ requirit. Abimelech iste pson̄ studiosor ⁊
sapientiũ seli tenet q̃ p philosophię eruditionẽ multa eruentate cõphende
runt. hũ cũ ÿ. qui xp̃m designat neq; semp dissidẽt. neq; semp ⁊ cordant.
Multi. u. philosophi unũ dm̃ ẽe qui cuncta creauerit scribẽt in hoc ⁊ sentiunt
legi di. aliquanti hoc addiderẽt q̃d d̃s cuncta puerbũ suũ fecerit ⁊ regat &
moderẽt in hoc ⁊ legi ⁊ ewglis ⁊ sonãt. Dissident tam̃ quidã cũ dicunt mati
am deo ẽe coetnã ⁊ cũ dm̃ negant curare mortalia. s; fortuna omã regi ⁊ eũ
ppetuũ dicẽt hunc mundũ ⁊ sine fine mansurũ. Non ociosũ ẽ quod cũ duo
bus amicis suis uenit quia licet uera sophia. vii. liberales artes genuerit.
tocius tam̃ philosophię particio in tres partes diuidit scilicet in logicã. i.
racionalẽ physicã idẽ naturalẽ. ethicã. i. moralẽ. Racionalis est illa que
dm̃ patrẽ oiũ ⁊ fiẽt. ut ẽ abimelech. naturalis ẽ illa que fixa ẽ ⁊ tenet oia
ul̃ naturę ipsius uiribus nitens quã pfiteẽt ochozat. i. tenens. moralis est
que in ore est oiũ ⁊ ad omis pertinet. ⁊ p̃ munũ similitudine p̃ceptor in